

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S.k.**, a.s., C.X., B., IČO: X., proti žalovanému v 1. rade: **Ing. M.K.**, D.X., B., správca konkurznej podstaty úpadcu U., a.s., V.X., N., IČO: X., žalovanému v 2. rade: **Ing. O.B.**, K.X., N., žalovanému v 3. rade: **Ing. P.J.**, T.X., N., žalovanému v 4. rade: **Ing. J.L.**, V.X., N., žalovanému v 5. rade: **Ing. Ľ.M.**, Z.X. a žalovanému v 6. rade: **Ing. B.Š.**, Ď.X., N., žalovaní v 2., 3., 4., 5. a 6. rade, zast. JUDr. K.B., advokátom, Advokátka kancelária F.X., N., proti žalovanému: **Ing. J.G.**, M.X., **o zaplatenie 73.359.479,80 Sk s prísl.**, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 11. júla 2006 č. k. 17 Cb 90/99-177, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 11. júla 2006 č. k. 17 Cb 90/99-177 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovaným v 2., 3., 4. a 6. rade priznal trovy konania. Žalovaným v 1. a 2. rade trovy konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že pôvodný žalobca (S., a.s., B., pobočka Č.) sa domáhal voči žalovanému U., a.s., N. zaplatenia žalovanej sumy titulom ručiteľského záväzku za poskytnutý úver spoločnosti N., s.r.o., vo výške 65.050.000,- Sk. Na s.r.o. N. bol vyhlásený konkurz a nie je predpoklad, že by úpadca poskytol plnenie z úverovej zmluvy, okrem už poskytnutých plnení.

Súd vydal platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že ručenie poskytol dlžníkovi Ing. Ľ.M., zástupcovi konzorcia N.. V čase vyhlásenia zo dňa 23.1.1992 platil Obchodný zákonník, ktorý pojem konzorcium nepozná. Poukázal na to, že nikdy nebol ručiteľom s.r.o. N..

Podaním zo dňa 23. novembra 1999 žalobca oznámil, že nárok voči žalovanému uplatnil titulom zmluvného ručiteľa, nakoľko žalovaný poskytol ručenie na zabezpečenie pohľadávky z úverovej zmluvy č. 238-2154696-329 konzorciu N., ktorého nástupcom sa stala s.r.o. N. na základe zmluvy o predaji podniku zo dňa 15.12.1993. Zároveň navrhol pristúpenie žalovaných v 2. až 6. rade do konania, titulom zákonného ručenia podľa § 477 ods. 3 Obch.Z., ktorí sa predajom podniku dostali do postavenia zákonných ručiteľov. Súd pristúpenie ďalších účastníkov na strane žalovaného pripustil. Uznesením zo dňa 8. apríla 1995 (na l.č. 117) pripustil zámenu účastníkov na strane žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok.

Uznesením zo dňa 15. novembra 2000 (9 K 240/00) bol na žalovaného v 1. rade vyhlásený konkurz, čím došlo k prerušeniu konania a podaním zo dňa 19. októbra 2005 správca konkurznej podstaty oznámil súhlas s pokračovaním konania.

Súd vykonal dokazovanie a zistil, že predchodca žalobcu dňa 23. januára 1992 uzavrel úverovú zmluvu č. 238-2154696-329, v ktorej ako dlžník vystupoval subjekt s označením N., obchodné a sprostredkovateľské konzorcium zastúpené Ing. Ľ.M., ktorou bol poskytnutý úver 65.050.000,- Sk. Predmetná zmluva bola menená dodatkami č.1, 2 a 3, pričom v dodatkoch 2 a 3 na strane dlžníka už vystupuje s.r.o. N.. Dňa 23. januára 1992 bola predchodcom žalobcu a akciovou spoločnosťou U. uzavretá dohoda o ručiteľskom záväzku, ktorým žalovaný v 1. rade poskytol ručenie záväzku z predmetnej úverovej zmluvy.

Na s.r.o. N. bol uznesením Krajského súdu v Bratislave dňa 24. marca 1998 vyhlásený konkurz a k dátumu vyhlásenia konkurzu pohľadávka predstavovala sumu 91.859.564,80 Sk, ktorú žalobca prihlásil v konkurznom konaní a bola uspokojená vo výške 18.500.085,- Sk. Zostatok pohľadávky z úverovej zmluvy predstavuje 73.359.479,80 Sk.

Medzi žalovanými v 2. – 6. rade bola uzavretá zmluva o vytvorení konzorcia podľa § 106z a § 360a Hosp.Z. a bolo založené za účelom kúpy Veľkoobchodného skladu Z. v N. na spoločný účet. Konzorcium bolo zriadené na dobu splatenia úveru.

Dňa 15. decembra 1993 bola medzi konzorciom N., pozostávajúcich zo spoločníkov – žalovaných v 2. – 6. rade ako predávajúcim a medzi s.r.o. N. ako kupujúcim uzavretá zmluva o predaji podniku, ktorý prevzal všetky práva a povinnosti konzorcia N..

Súd dospel k záveru, že hoci v čase uzatvárania zmluvy Obchodný zákonník nepoznal združenie vo forme konzorcia, vychádzajúc z ust. § 763 ods. 1 Obch.Z., je potrebné konštatovať, že konzorcium je inštitútom Hospodárskeho zákonníka, preto je potrebné pri posudzovaní nárokov vzniknutých z jeho činnosti vychádzať práve z prechodných ustanovení Obch.Z., preto sa právny režim musí riadiť ustanoveniami Hosp.Z.

Z úverovej zmluvy vyplýva, že na strane dlžníka malo vystupovať konzorcium N. zastúpené Ing. L.M., ako členom konzorcia. Ak podnikateľ koná ako člen konzorcia, nekoná v mene konzorcia alebo za konzorcium, pretože toto nemá spôsobilosť na práva a povinnosti, preto súd dospel k názoru, že medzi žalobcom a členmi konzorcia nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o úvere, teda ani ručiteľskému záväzku žalovaného v 1. rade a následne ani k zákonnému ručeniu žalovaných v 2. až 6. rade.

Pokiaľ ide o posúdenie Zmluvy o predaji podniku (postúpenie práv a povinností z členov konzorcia na s.r.o. N.), súd prvého stupňa mal za to, že ak nedošlo k platnému vzniku záväzku z úverovej zmluvy, nemohlo dôjsť ani k postúpeniu práv a záväzkov a súd sa stotožnil s argumentáciou zástupcu žalovaných v 2., 3., 4. a 5. rade, v zmysle ktorej právny úkon – zmluva o predaji podniku zo dňa 15.12.1993, z ktorej žalobca vyvodzuje pasívnu legitimáciu žalovaných vychádzajúc z § 477 ods. 3 Obch.Z., je táto zmluva neplatná podľa § 37 ods. 1 Obč.Z., nakoľko ide o právny úkon, ktorý nebol myslený vážne. V konaní bola predložená spoločenská zmluva uzavretá medzi spoločníkmi s.r.o. N. dňa 30. júla 1993, teda pred tým, ako bola uzavretá zmluva o predaji podniku, pričom z čl. VII vyplýva, že spoločnosť N., s.r.o., preberá všetky práva a povinnosti konzorcia N. a z čl. IX vyplýva, že základné imanie tejto spoločnosti je tvorené nepeňažným vkladom všetkých spoločníkov, spočívajúcim vo vklade nehnuteľnosti Veľkoobchod sklad potravín, ktorej kúpnu cenu

členovia konzorcia zaplatili na základe poskytnutého úveru. Nakoľko členovia konzorcia previedli všetok majetok, ako i práva a povinnosti do s.r.o. N. k 30.7.1993, nemohol byť následný právny úkon – zmluva o predaji podniku zo dňa 15.12.1993 myslený vážne, nakoľko účastníci oboch zmlúv sú totožní.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Žalobca podal proti rozsudku odvolanie v zákonnej lehote podaním zo dňa 21. septembra 2006.

V odôvodnení odvolania uviedol, že správca konkurznej podstaty úpadcu (žalovaný v 1.rade) síce súhlasil s pokračovaním v konaní, ale žalobca zastáva názor, že konanie bolo podľa § 14 ods. 1 písm. c/ ZKV prerušené. Nesúhlasí s názorom vysloveným súdom, že úverová zmluva č. 238-2154696-329 nevznikla a v tejto súvislosti poukázal na ustanovenia § 106za ods. 2 a § 360a Hosp.Z., ktoré upravujú konzorcium. Poukázal taktiež na čl. VI zmluvy o konzorciu, z ktorého vyplýva, že každý spoločník konzorcia je oprávnený konať v mene konzorcia, zaväzovať sa, uzatvárať zmluvy, vykonávať platby a disponovať spoločným účtom. Poukázal aj na čl. XII, podľa ktorého záväzky vyplývajúce z konania členov konzorcia alebo nimi poverenou osobou zaťažujú všetkých členov konzorcia. Konzorcium je združením osôb, ktoré nemá právnu subjektivitu, avšak spôsobilosť na práva a povinnosti majú jednotliví členovia konzorcia. Pri uzatváraní úverovej zmluvy konzorcium zastupoval Ing. L.M., ktorý zmluvu i podpísal. Poukázal i na to, že zmluva o úvere nevyžaduje písomnú formu a samotný vzťah tak vzniká poskytnutím úveru, jeho prijatím a splácaním. V danom prípade bol úver poskytnutý a členovia konzorcia by ho museli splácať i v prípade, že by úverová zmluva nevznikla.

Odvolateľ nesúhlasí ani s názorom vysloveným súdom prvého stupňa, že právny úkon zmluvy o predaji podniku zo dňa 15. decembra 1993 je neplatný podľa § 37 ods. 1 Obč.Z. Zastáva názor, že právny úkon nie je urobený vážne, ak konajúci nechcel svojim prejavom vôle vyvolať právne následky, ktoré by inak z jeho prejavu nastali, ak by však inej týmto úkonom dotknutej osobe, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu nebolo zrejmé, že

prejav vôle nie je vážny, treba v záujme dobromyseľnosti tejto osoby považovať úkon za platný.

Žalovaní v 2. až 6. rade vytvorili zmluvou konzorcium za účelom spoločného podnikania na spoločný účet, ktorí sa neskôr rozhodli založiť spoločnosť s ručením obmedzeným s rovnakým predmetom podnikania, dňa 30. júla 1993 uzavreli spoločenskú zmluvu, na základe ktorej došlo k založeniu s.r.o. N. a v čl. 7 zmluvy sa uvádza, že všetky práva a povinnosti konzorcia N. preberá novozaložená spoločnosť. Odvolateľ poukazuje na to, že touto zmluvou nemohlo dôjsť k právne účinnému prevzatiu dlhu, na ktorý je potrebný súhlas veriteľa, ktorý v tomto prípade nebol daný, preto museli členovia konzorcia pristúpiť k uzavretiu zmluvy o predaji podniku zo dňa 15. decembra 1993, ktorou došlo k prevzatiu aktív a pasív z činnosti konzorcia. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaní v 2. až 6. rade vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedli, že dôvody uvádzané v odvolaní nemajú vplyv na procesné podmienky konania, zistený skutočný stav alebo aplikáciu hmotného práva. K zmluve o úvere z hľadiska konania v mene konzorcia uviedli, že z úverovej zmluvy je zrejmé, že účastníkom zmluvného vzťahu malo byť „N., obchodné a sprostredkovateľské konzorcium N.“, ktoré malo byť zastúpené Ing. L.M.. Z tohto žalovaní vyvodzujú, že konzorcium nemohlo byť účastníkom zmluvného vzťahu a to ani ako zastúpené Ing. L.M..

K zmluve o predaji podniku uviedol, že všetky práva a povinnosti konzorcia N. prevzala s.r.o. N., ako to vyplýva zo spoločenskej zmluvy. Predmetom vkladu do uvedenej spoločnosti bola nehnuteľnosť zapísaná na LV č. X. k.ú. D. a následne došlo k zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na spoločnosť. Táto skutočnosť bola žalobcovi taktiež známa. Vzhľadom na uvedené následne zmluva o predaji podniku nebola účastníkmi mienená vážne, nakoľko konzorcium nemalo žiadne aktíva a pasíva, o čom svedčí aj zmluva o zrušení konzorcia. Navrhli napadnutý rozsudok potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O.s.p. a zistil, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či súd prvého stupňa rozhodol správne, keď žalobu zamietol. Odvolací súd sa zaoberal skúmaním správnosti názoru vysloveného súdom prvého stupňa a dospel k nasledujúcemu záveru:

1/ Platnosť resp. neplatnosť úverovej zmluvy:

Úverová zmluva č. 238-2154696-329 bola uzavretá dňa 23. januára 1992 (za účinnosti Obchodného zákonníka) medzi predchodcom žalobcu – S., mestská pobočka v Č. a N. obchodné a sprostredkovateľské konzorcium zastúpené Ing. L.M. Na základe predmetnej zmluvy bol poskytnutý úver vo výške 65.050.000,- Sk na zaplatenie vydraženej prevádzky s dohodnutými štvrtročnými splátkami. K zmluve boli dohodnuté i dodatky č. 1 až 3, pričom dodatky č.2 a 3 boli uzavreté na strane dlžníka s N., spol. s r.o.

Úverová zmluva je obchodným vzťahom, na ktorú sa vzťahujú ust. § 497 a nasl. Obch.Z.

Nakoľko ako jeden z účastníkov zmluvného vzťahu vystupuje konzorcium zastúpené jeho účastníkom, odvolací súd mal za potrebné objasniť podstatu a fungovanie tohto združenia, ktoré sa riadilo ustanovením § 106za v spojení s § 360a Hosp.Z.

Podľa § 106za Hosp.Z. je konzorcium združenie osôb na vykonanie jedného alebo viacerých prípadov na spoločný účet. Konzorcium sa nezapíše do podnikového registra. O konzorciu sa uzaviera zmluva podľa § 360a. Ak v zmluve nie je dohodnuté inak, prispievajú všetci účastníci konzorcia rovnakou mierou na vykonanie spoločného obchodného prípadu.

Zmluvou o združení podľa Hospodárskeho zákonníka bolo možné vytvoriť jednak právnickú osobu (§ 360b Hosp.Z.) alebo bolo možné sa združovať bez toho, aby výsledkom zmluvy o združení bol vznik právnickej osoby (§ 360a Hosp.Z.). Jednou z foriem združenia je teda konzorcium, ako zvláštny spôsob združenia bez právnej subjektivity. Podľa cit. § 106za ods.1 Hosp.Z. je konzorcium združenie osôb na vykonanie jedného alebo viacerých obchodných prípadov na spoločný účet. Konzorcium ako právny inštitút je teda účelové združenie uzatvárané z konkrétneho ekonomického dôvodu. Z charakteristiky konzorcia ako združenia osôb, jednoznačne vyplýva, že nejde o právnickú osobu.

Zmluva o konzorcium musí mať písomnú formu s náležitosťami podľa § 360a ods. 2 Hosp.Z., z ktorého vyplýva, že zmluva najmä vymedzí účel združenia, dobu, na ktorú sa uzaviera, činnosť, ktorá je predmetom združenia a spôsob jej vykonávania príp. prostriedky, ktoré sú predmetom združenia, práva a povinnosti zúčastnených, výšku podielov, ktorými prispievajú na úhradu nákladov spojených s výkonom dohodnutej činnosti a spôsob rozdelenia zisku alebo straty, dôsledky porušenia zmluvných povinností, spôsob vzájomného vysporiadania záväzkov po zániku zmluvy. Tento typ zmluvy vznikne dohodou o celom jej obsahu. Citované ustanovenie teda zdôrazňuje nutnosť uviesť v zmluve účel združenia, dobu, na ktorú je zmluva uzavretá, činnosť, ktorá je predmetom združenia. Nakoľko konzorcium nie je právnickou osobou, preto je potrebné riešiť spôsob konania účastníkov konzorcia resp. spôsob ich zastupovania. Zákon v tomto smere ponúka v § 106zb tieto varianty: účastník konzorcia môže byť činný tiež na základe príkazu ostatných účastníkov, účastníci konzorcia môžu konať spoločne a za účastníkov môže konať spoločný zmocnenec. Vo všetkých týchto prípadoch je každý účastník konzorcia voči tretím osobám oprávnený i zaviazaný solidárne s ostatnými účastníkmi konzorcia.

V rámci konzorcia je možné spájať nielen činnosti, ale i prostriedky, pričom konzorcium ako právny non-subjekt, nemôže byť vlastníkom združených peňazí, z čoho vyplýva, že ani iných majetkových hodnôt (hnuteľnosti, nehnuteľnosti a pod.), vlastníkmi týchto vecí môžu byť len účastníci konzorcia buď spoločne formou spoluvlastníctva, alebo jeden z nich, prípadne iný dohodnutý variant v zmluve, pričom treba brať na zreteľ skutočnosť, že zákon konkrétne riešenie priamo neupravuje.

V zmluve o konzorcium je treba (§ 360a ods. 2 písm. b Hosp.Z.) dohodnúť práva a povinnosti jeho účastníkov, výšku podielov, ktorými prispievajú na náhradu nákladov spojených s výkonom dohodnutej činnosti a spôsob rozdelenia zisku alebo straty.

Zmluvu o vytvorení konzorcia uzavreli žalovaní v 2. až 6. rade dňa 18. decembra 1991 s tým, že sa združili za účelom kúpy Veľkoobchodného skladu Z. v N. - K. a spoločnému podnikaniu (§ 360a ods.2 písm. a/ Hosp.Z.). Činnosť konzorcium začalo 18. decembra 1991 a bolo zriadené na dobu určitú a to do vyplatenia poskytnutého úveru na kúpu skladu (§ 360a ods.2 písm. a/). V čl. VI. zmluvy si dohodli, že konzorcium navonok môže zastupovať každý spoločník sám, je oprávnený v mene konzorcia sa zaväzovať,

uzatvárať zmluvy, vykonávať platby a disponovať spoločným účtom. Po vzájomnej dohode môže konzorcium zastupovať aj iná, nimi poverená osoba a v čl. XII. si dohodli, že záväzky vyplývajúce z konania členov konzorcia alebo nimi poverenou osobou zaťažujú všetkých členov konzorcia (§ 106zb Hosp.Z.). Taktiež si dohodli hradenie výdavkov, ako aj spoluvlastnícke podiely vrátane podielov všetkých pasív konzorcia (§ 360a ods.2 písm. b, d/). Dôsledky porušenia zmluvných povinností upravuje čl. XIII zmluvy (§ 360a ods.2 písm. c/).

S poukazom na uvedené odvolací súd prijal záver, že úverová zmluva vznikla platne, keďže ju na strane dlžníka preukázateľne podpísal člen resp. účastník konzorcia, ktoré vzniklo v súlade s ustanovením § 106za v spojení s § 360a Hosp.Z. a právny úkon účastníka konzorcia, ktorý zmluvu podpísal, viaže i ostatných účastníkov (§ 106zb v spojení s čl. VI., XII zmluvy), na čom nič nemení ani skutočnosť, že je v záhlaví z úverovej zmluvy označený ako zástupca konzorcia. V danom prípade z predložených dôkazov sa javí ako jednoznačné, že úverovú zmluvu podpísali dokonca traja účastníci konzorcia a dodatok č. 1, dokonca všetci účastníci konzorcia, teda niet pochyb o tom, že úver bol poskytnutý členom konzorcia. Odvolací súd úkon účastníka združenia Ing. L.M. v spojení s dodatkom č. 1 k úverovej zmluve (podpísaný všetkými účastníkmi združenia) posúdil podľa § 35 ods. 2 Obč.Z. podľa vôle účastníkov, ktorí úkon vykonali tak, že úmyslom bolo čerpanie úveru v prospech účastníkov konzorcia, ktoré je non subjektom. Nesporne v záhlaví úverovej zmluvy je nepresná formulácia označenia dlžníka v úverovom vzťahu, ale táto nemôže byť na prekážku právnomu záveru, že pod spoločným názvom N. podnikali fyzické osoby, podnikatelia za účelom založenia solidárnej zodpovednosti.

Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené považuje napadnutý rozsudok v časti vyslovenia neplatnosti úverovej zmluvy za nesprávne právne posúdený.

2/ Posúdenie platnosti resp. neplatnosti ručiteľského záväzku žalovaného v 1. rade.

Podstata zabezpečenia záväzku ručením spočíva v tom, že veriteľovi vzniká právo domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa, ak splatný záväzok nesplní dlžník. Obchodný zákonník upravuje ručenie dobrovoľné (§ 303 až § 311), pričom stanovuje, že táto úprava platí primerane i pre ručenie zo zákona (§ 312). Táto úprava ručenia je v obchodnom zákonníku komplexná, a preto sa ani podporne neuplatňujú ustanovenia Občianskeho zákonníka o ručení. Ručiteľský záväzok vzniká písomným vyhlásením ručiteľa veriteľovi, že

ho uspokojí, ak dlžník voči nemu sám záväzok nesplní (§ 303 Obch.Z.) Vznik ručiteľského záväzku predpokladá existenciu platného záväzku dlžníka voči veriteľovi, teda ide o záväzok akcesorický.

V predmetnej veci žalovaný v 1. rade platne prevzal ručiteľský záväzok za Ing. L.M. ako zástupcu konzorcia N.. Ručiteľ preberá ručenie za záväzok dlžníka a podmienkou je skutočnosť, aby záväzok dlžníka existoval a zaniká zánikom zabezpečeného záväzku, pričom však existujú aj výnimky (napr. ak zanikne právnická osoba pred splnením záväzku, pričom záväzok je splniteľný ručiteľom a pod.).

Vzhľadom na skutočnosť, že na žalovaného v 1. rade bol vyhlásený konkurz bolo konanie podľa § 14 ZKV prerušené, pričom v spise je dôkaz o tom, že správca vyslovil súhlas s pokračovaním v konaní (na l.č. 122).

3/ Založenie s.r.o. N. na základe spoločenskej zmluvy zo dňa 30. júla 1993, v zmysle čl. VII, ktorej novozaložená spoločnosť žalovanými v 2. až 6. rade, prevzala všetky práva a povinnosti konzorcia N. združujúceho označené osoby (žalovaní v 2. až 6. rade).

Odvolačí súd k tejto právnej skutočnosti vyslovil názor, že nebolo proti právnomu predpisu, aby fyzické osoby – podnikatelia založili spoločnosť s ručením obmedzeným, ktorej sa stali spoločníkmi a konateľmi. Pokiaľ však ide o znenie čl. VII, nemožno ho vykladať, že by predstavoval „vloženie konzorcia“ do novozaloženej spoločnosti, čo by ani nebolo možné pre nedostatok právnej subjektivity, toto dojednanie účastníkmi spoločenskej zmluvy by mohlo byť len prevzatím dlhu účastníkov konzorcia voči úverovému dlžníkovi, pričom takýto úkon je možný len so súhlasom veriteľa a na základe písomne uzavretej zmluvy o prevzatí dlhu.

4/ S vyslovením neplatnosti Zmluvy o predaji podniku zo dňa 15. decembra 1993 z dôvodu, že tento úkon nebol myslený vážne (§ 37 ods.1 Obč.Z.) sa odvolací súd nestotožnil z dôvodu, že neobstojí tvrdenie o predchádzajúcom prevzatí práv a záväzkov konzorcia novozaloženou spoločnosťou N., s.r.o., vzhľadom na vyššie uvedené dôvody.

Zmluvou o predaji podniku sa predávajúci, ktorým môže byť i súkromný podnikateľ, sa zaväzuje previesť na kupujúceho vlastnícke právo k veciam, iné práva a iné majetkové

hodnoty, ktoré slúžia prevádzkovaniu podniku. Podnikom sa v tomto zmysle rozumie súbor hmotných, osobných a nehmotných zložiek podnikania, patria k nemu veci, práva a iné majetkové hodnoty, ktoré patrili podnikateľovi a slúžia na prevádzkovanie podniku alebo vzhľadom na svoju povahu majú tomuto účelu slúžiť.

Z uvedeného teda vyplýva, že súd prvého stupňa nesprávne právne vec posúdil, keď vyslovil, že úverová zmluva je neplatná, že členovia konzorcia previedli všetok majetok, práva a povinnosti konzorcia na s.r.o. N., čo vzhľadom na podstatu konzorcia ako združenia, ktoré nemá právnu subjektivitu, ani vlastný majetok, nie je možné (len jeho členovia môžu vlastniť majetok buď ako spoluvlastníci alebo podieloví vlastníci), preto nie je možné vysloviť, že by takto došlo k právnemu nástupníctvu. Taktiež vyslovenie neplatnosti zmluvy o predaji podniku s odkazom na ust. § 37 ods.1 Obč.Z. vzhľadom na vyššie uvedené neobstojí, pričom nesporne platí, že konzorcium ako združenie bez právnej subjektivity a bez majetku, nie je možné predať ako podnik, avšak účastníci konzorcia, ako podnikatelia – fyzické osoby môžu svoj „podnik“ predať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti nie je vecne správny, preto ho podľa § 221 O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie v intenciách odvolacieho rozsudku. V novom konaní súd rozhodne i o trovách konania.

P o u č e n i e : Protí tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave dňa 22. januára 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: